

2) art. 6 ustawy z dnia 22 marca 1957 r. o zmianach w organizacji i zakresie działania naczelných organów administracji państwowej w niektórych gałęziach przemysłu, budownictwa i komunikacji (Dz. U. Nr 17, poz. 86 i z 1960 r. Nr 29, poz. 164).

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

50

USTAWA

z dnia 25 lutego 1964 r.

o zmianie ustawy o prawie bankowym.

Art. 1. W ustawie z dnia 13 kwietnia 1960 r. o prawie bankowym (Dz. U. Nr 20, poz. 121) wprowadza się następującą zmianę:

Art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Bank państwowy obowiązany jest wypłacić po śmierci wkladcy z jego wkładów oszczędnościowych:

- 1) koszty pogrzebu wkladcy do wysokości odpowiadającej zwyczajom miejscowym i stosunkom majątkowym zmarłego — osobie, która przedłoży rachunki stwierdzające wysokość poniesionych przez nią wydatków,
- 2) kwoty ogółem do zł 50.000 — jeżeli wkladca wskazał na piśmie właściwemu

dla „jego ostatniego miejsca zamieszkania oddziałowi banku osoby, na rzecz których wypłata ma nastąpić; osobami wskazanymi przez wkladcę mogą być jego małżonek, dzieci, ojciec, matka, dziadkowie, wnuki i rodzeństwo.

2. Bank dokonuje wypłat, o których mowa w ust. 1, po przedłożeniu książeczki oszczędnościowej i aktu zgonu wkladcy.
3. Sumy wymienione w ust. 1 pkt 1 i 2 nie wchodzi do spadku po wkladcy.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

51

USTAWA

z dnia 25 lutego 1964 r.

o ograniczeniu uboju cieląt.

Art. 1. 1. W celu zapewnienia warunków dla szybszego rozwoju pogłowia bydła, dla zabezpieczenia wzrostu stada podstawowego i dalszego rozwoju produkcji bydła rzeźnego Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia ograniczać na poszczególnych obszarach Państwa ubój cieląt o wadze do 80 kg.

2. Rozporządzenie to ustali zarazem przypadki, w których ubój cieląt nie podlega ograniczeniom, o których mowa w ust. 1.

3. Minister Rolnictwa określi w drodze rozporządzenia szczegółowy tryb postępowania i organy właściwe do stwierdzenia dopuszczalności uboju w przypadkach nie objętych ograniczeniami uboju (ust. 2).

Art. 2. W przypadkach, w których rozporządzenie Rady Ministrów zwalnia od ograniczeń uboju cieląt (art. 1 ust. 2), mięso cielęcia poddanego ubojowi może być wykorzystane

tylko na własny użytek lub odstąpione jednostce uspołecznionej, prowadzącej skup mięsa.

Art. 3. 1. Kto poddaje ubojowi cielę wbrew ograniczeniom wprowadzonym na podstawie art. 1

— podlega karze grzywny od 1.000 do 2.000 zł.

2. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisowi art. 2 odstępuje mięso cielęcia innej osobie fizycznej lub prawnej niż jednostka uspołeczniona prowadząca skup mięsa.

3. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

4. W razie ukarania za czyn określony w ust. 1 lub 2 może być również orzeczony przepadek mięsa.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

52

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lutego 1964 r.

w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Na podstawie art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zmianach w organizacji i zakresie działania naczelných organów administracji państwowej w dziedzinie budownic-

stwa i planowania przestrzennego (Dz. U. Nr 8, poz. 49) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do zakresu działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zwanego w dalszym ciągu „Ministrem”, należy:

- 1) w zakresie rozwoju budownictwa:
 - a) opracowywanie wniosków i projektów dotyczących wytyczania kierunków rozwoju budownictwa,
 - b) ustalanie, na podstawie narodowych planów gospodarczych i uchwał Rady Ministrów, wytycznych zapewniających realizację zadań i stosowanie właściwych metod w działalności budownictwa oraz koordynacja ich realizacji,
 - c) badanie i analizowanie prawidłowości realizacji wytycznych, o których mowa pod lit. b);
- 2) w zakresie projektowania budowlanego i produkcji budowlanej:
 - a) ustalanie zasad, norm i normatywów technicznych, warunków i trybu działalności oraz wymagań kwalifikacyjnych w zakresie:
 - projektowania budowlanego, z wyjątkiem spraw dotyczących projektowania procesów technologicznych zakładów wytwórczych i usługowych,
 - budownictwa powszechnego,
 - budownictwa specjalnego, zastrzeżonego właściwości Ministra,
 - b) zajmowanie stanowiska w sprawach ustaleń innych ministrów dotyczących zasad, norm, warunków i trybu działalności oraz wymagań kwalifikacyjnych w dziedzinie budownictwa specjalnego zastrzeżonego do ich właściwości oraz koordynowanie prac w tym zakresie,
 - c) ustalanie zakresu typizacji w budownictwie, zasad sporządzania i zatwierdzania projektów opracowań typowych oraz koordynacja prac w tym zakresie,
 - d) opiniowanie części budowlanej projektów szczególnie ważnych obiektów inwestycji, zastrzeżonych do zatwierdzenia przez Radę Ministrów, w czasie ich przygotowywania oraz zatwierdzanie projektów zastrzeżonych do decyzji Ministra;
- 3) w zakresie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:
 - a) ustalanie przepisów wykonawczych i norm dotyczących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planów realizacyjnych oraz projektów wyznaczania terenów budowlanych na obszarach wsi, z wyjątkiem należących do Ministra Rolnictwa spraw planów realizacyjnych terenów (działek) inwestycji rolniczych, oraz ustalanie zasad i trybu wydawania decyzji w sprawach lokalizacji szczegółowej inwestycji, zmian sposobu wykorzystania terenu i ustalania stref ochronnych,
 - b) opiniowanie regionalnych i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zastrzeżonych do akceptacji przez Radę Ministrów oraz akceptacja planów miejscowych zastrzeżonych przez Ministra;
- 4) w zakresie państwowego nadzoru budowlanego:
 - a) sprawowanie funkcji naczelnego organu państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa powszechnego i zastrzeżonego właściwości Ministra budownictwa specjalnego oraz ustalanie zasad, norm, wytycznych i trybu postępowania w tym zakresie,
 - b) zajmowanie stanowiska w sprawach ustaleń naczelnych organów państwowego nadzoru budowlanego nad budownictwem specjalnym w zakresie ich właściwości oraz koordynowanie prac w tym przedmiocie;
- 5) w zakresie projektowania technologicznego produkcji materiałów budowlanych oraz produkcji i zbytu tych materiałów:

- a) koordynowanie rozwoju produkcji materiałów budowlanych wytwarzanych przez jednostki gospodarki państwowej, spółdzielczej, nie uspołecznionej oraz organizacje społeczne na potrzeby rynku krajowego i eksportu,
 - b) sprawy związane z bilansowaniem materiałów budowlanych w skali krajowej oraz określanie kierunków ich przewozu;
- 6) w zakresie prac naukowo-badawczych w dziedzinach budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych oraz planowania przestrzennego, objętych właściwością Ministra:
 - a) inicjowanie, programowanie, koordynowanie i ocena wykonania planów prac studialnych i naukowo-badawczych oraz doświadczalnictwa,
 - b) współdziałanie z organizacjami naukowymi i resortami w zakresie organizowania i koordynowania badań i opracowań naukowych oraz inicjowanie takich opracowań;
 - 7) w zakresie współpracy naukowo-technicznej i gospodarczej z zagranicą w dziedzinie budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, objętej właściwością Ministra, koordynowanie i prowadzenie prac dotyczących współpracy naukowo-technicznej i gospodarczej z zagranicą oraz opracowywanie projektów i wniosków w sprawie kierunków rozwoju tej współpracy;
 - 8) ustalanie zasad i wytycznych pomocy technicznej i organizacyjnej dla budownictwa wiejskiego indywidualnego, spółdzielczego i kółek rolniczych oraz organizowanie pomocy technicznej dla tego budownictwa;
 - 9) inicjowanie, organizowanie i prowadzenie działalności mającej na celu podnoszenie poziomu fachowego i poziomu pracy kadr technicznych oraz opracowywanie wniosków w sprawach kwalifikacji i rozmieszczenia kadr inżyniersko-technicznych potrzebnych dla planowania przestrzennego, budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych;
 - 10) inicjowanie i nadzór nad organizowaniem konkursów na projekty urbanistyczne i budowlane;
 - 11) przyznawanie nagród za wybitne osiągnięcia w projektowaniu i realizacji budownictwa oraz w planowaniu przestrzennym;
 - 12) ustalanie zasad i form współdziałania jednostek organizacyjnych resortu z organizacjami społeczno-zawodowymi działającymi w dziedzinie urbanistyki, architektury, budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych;
 - 13) nadzór nad właściwymi organami prezydiów rad narodowych w zakresie ustalonym ustawą z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172);
 - 14) ogólne kierownictwo i nadzór nad podległymi przedsiębiorstwami i innymi jednostkami organizacyjnymi oraz ustalanie — w granicach obowiązujących przepisów — zasad i trybu ich działania.

2. Ministrowi służy prawo badania stosowania przez właściwe organy przepisów, zasad i wytycznych wydawanych w zakresie objętym jego właściwością.

§ 2. Minister wykonując swoje zadania współdziała i porozumiewa się z właściwymi organami administracji państwowej, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 3. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), sprawujący ogólne kierownictwo i nadzór nad podległymi im jednostkami projektowania budowlanego, przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi, remontowo-budowlanymi i innymi jednostkami do spraw budownictwa, porozumiewają się z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych co do wydawania niezbędnych szczegółowych przepisów w zakresie zastrzeżonym właściwości Ministra w przepisach §§ 1 i 2.

2. Ministrowie, o których mowa w ust. 1, porozumiewają się z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w sprawie tworzenia, łączenia i likwidacji przedsiębiorstw i innych jednostek organizacyjnych w zakresie projektowania budowlanego, wykonawstwa budowlano-montażowego oraz produkcji materiałów budowlanych.

3. Tworzenie, łączenie i likwidacja jednostek projektowania urbanistycznego i budowlanego, przedsiębiorstw budowlano-montażowych i remontowo-budowlanych oraz produkcji materiałów budowlanych podległych radom narodowym wymaga zgody właściwego ministra w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. U. Nr 55, poz. 276).

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

53

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 stycznia 1964 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ulg podatkowych dla zespołów chłopskich, prowadzących działalność w zakresie pozyskania i produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 449, z 1955 r. Nr 22, poz. 139 i z 1960 r. Nr 29, poz. 167), art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 i z 1958 r. Nr 45, poz. 223), art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) oraz art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 lipca 1961 r. w sprawie ulg podatkowych dla zespołów chłopskich prowadzących działalność w zakresie pozyskania i produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców (Dz. U. Nr 39, poz. 171) wyrazy „do roku 1963 włącznie” zastępuje się wyrazami „do roku 1965 włącznie”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

54

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 lutego 1964 r.

w sprawie zniesienia Sądu Powiatowego w Nowym Dworze Gdańskim.

Na podstawie art. 4 § 2 i art. 5 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Znosi się w województwie gdańskim Sąd Powiatowy w Nowym Dworze Gdańskim.

2. Obszar powiatu nowodworsko-gdańskiego włącza się do okręgu Sądu Powiatowego w Elblągu.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 października 1953 r. w sprawie utworzenia Sądów Powiatowych w Hajnówce i Nowym Dworze Gdańskim (Dz. U. Nr 48, poz. 235).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1964 r.

Minister Sprawiedliwości: *M. Rybicki*

55

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 lutego 1964 r.

w sprawie utworzenia w Gdańsku jednego Sądu Powiatowego dla miasta Gdańska i powiatu gdańskiego.

Na podstawie art. 4 § 2, art. 5 § 1, art. 6 i art. 11 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zamiast dotychczasowych odrębnych Sądów Powiatowych dla miasta Gdańska i dla powiatu gdańskiego tworzy się jeden Sąd Powiatowy w Gdańsku, obejmujący swym obszarem właściwości miasto Gdańsk i powiat gdański.

§ 2. 1. Tworzy się w Sądzie Powiatowym w Gdańsku Wydział dla Nieletnich (Sąd dla Nieletnich).

2. Przekazuje się Sądowi Powiatowemu w Gdańsku rozpoznawanie spraw karnych nieletnich w zakresie właściwości Sądów Powiatowych w Gdańsku, Starogardzie i Tczewie.

§ 3. Powierza się Sądowi Powiatowemu w Gdańsku prowadzenie rejestrów handlowych i innych przekazanych ustawami sądom powiatowym dla okręgów Sądów Powiatowych w Gdańsku, Sopocie i Tczewie.

§ 4. Tracą moc § 1 oraz §§ 3—6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu